

ROMÂNIA
ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE
SECȚIA DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL

Decizia nr.3232

Dosar nr.734/2/2009

Sedința publică de la 3 iunie 2011

Președinte: Elena Canțâr	- Judecător
Liliana Vișan	- Judecător
Eugenia Marin	- Judecător
Angela Cojocaru	- Magistrat asistent

S-a luat în examinare recursul declarat de Consiliul Național pentru Studierea Arhivelor Securității împotriva sentinței nr.756 din 10 februarie 2010 a Curții de Apel București-Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal.

La apelul nominal s-a prezentat recurentul-reclamant Consiliul Național pentru Studierea Arhivelor Securității, prin consilierul juridic..... lipsind intimatul-pârât Horga Ioan.

Procedura completă.

Nemaifiind alte cereri de formulat, Înalta Curte a acordat cuvântul reprezentantei recurentului pentru susținerea recursului declarat în cauză.

Consilierul juridic....., a susținut recursul, solicitând admiterea acestuia, modificarea în tot a hotărârii recurate și admiterea pe fond a acțiunii, în sensul constatării calității de colaborator al Securității al intimatului-pârât Horga Ioan.

După închiderea dezbaterilor, dar mai înainte de pronunțare, s-a prezentat și avocata....., care a depus concluzii scrise.

ÎNALTA CURTE

Asupra recursului de față;

Din examinarea lucrărilor din dosar, constată următoarele:

Prin acțiunea înregistrată pe rolul Curții de Apel București – Secția de Contencios Administrativ și Fiscal, reclamantul Consiliul Național pentru Studierea Arhivelor Securității a chemat în judecată pe pârâtul Horga Ioan, născut la data de 02.01.1950, în comuna Dezna, jud. Arad, fiul lui Ioan și Maria, solicitând instanței ca prin hotărârea ce o va pronunța în cauză să constate calitatea pârâtului de colaborator al Securității.

În motivarea acțiunii, reclamantul a arătat că, în cauză, sunt îndeplinite condițiile impuse de art. 2 lit. b) din O.U.G. nr. 24/2008, întrucât pârâtul a fost de acord cu punerea la dispoziția organelor de Securitate a unei încăperi din apartamentul pe care îl ocupa, în scopul efectuării întâlnirilor cu rețeaua informativă, în condiții de conspirativitate deplină.

Pârâtul a formulat întâmpinare în care a solicitat respingerea acțiunii ca nefondată, întrucât nu a fost niciodată colaborator al Securității, nu a avut cunoștință de faptul că a avut un nume conspirativ și că se întocmeau rapoarte cu privire la activitatea desfășurată în locuința pe care o deținea.

Curtea de Apel București – Secția de Contencios Administrativ și Fiscal, prin sentința nr. 756 din 10.02.2010, a respins ca neîntemeiată acțiunea reclamantului Consiliul Național pentru Studierea Arhivelor Securității.

Pentru a pronunța o asemenea soluție, prima instanță a apreciat că activitatea pârâtului nu se circumscrie ipotezei reglementate de art. 2 lit. b) ultima teză din O.U.G. nr. 24/2008, deoarece nu există niciun indiciu în sensul că spațiul pe care îl deținea a fost pus la dispoziția organelor de Securitate, cu scopul încălcării drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În opinia curții de apel, nu se poate susține ipoteza că partea finală a textului legal anterior individualizat instituie o categorie de colaboratori aparte cu totul față de cealaltă categorie vizată de prima parte a respectivei reglementări. Dimpotrivă, este evident faptul că intenția legiuitorului a fost aceea de a extinde sfera de aplicare a calității de colaborator și în privința acestei categorii de persoane (cei care puneau la dispoziție locuința lor sau un alt spațiu pe care îl dețineau), însă cu respectarea corelativă și obligatorie și a celorlalte

condiții evocate: punerea la dispoziție să se fi realizat în vederea înlesnirii culegerii de informații de la alte persoane; prin acele informații culese eventual, în urma punerii la dispoziție a locuinței sau a unui alt spațiu deținut, să se denunțe activitățile sau atitudinile potrivnice regimului totalitar comunist; furnizarea sau înlesnirea transmiterii informațiilor ori, după caz, punerea voluntară la dispoziția Securității a locuinței sau a altui spațiu pe care îl deținea, în vederea înlesnirii culegerii de informații de la alte persoane să fi fost de natură să aducă atingere drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Ca atare, instanța de fond a apreciat că este eronat punctul de vedere al reclamantului, în sensul că este necesară doar îndeplinirea a două condiții: înlesnirea activității de culegere de informații de la rețeaua informativă să se facă prin punerea la dispoziția organelor de Securitate a locuinței sau a altui spațiu deținut, iar această măsură să se realizeze în mod voluntar.

Curtea a arătat că, deși în casa pârâtului au fost introduși mai mulți informatori, nu s-a dovedit activitatea acestora sub aspectul încălcării drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Mai precis, simpla susținere a folosirii spațiului pârâtului de către niște angajați ai fostelor organelor de Securitate sau de către niște informatori ai acestora, în lipsa oricăror date referitoare la activitatea concretă realizată acolo, este insuficientă pentru constatarea calității pârâtului de colaborator al Securității.

În plus, instanța a evidențiat faptul că, din probatoriile administrate în cauză, rezultă că nu a avut loc o punere efectivă, la dispoziția organelor de Securitate, a locuinței pârâtului, ci doar una scriptică, în evidențele Securității.

Împotriva acestei sentințe a declarat recurs reclamantul Consiliul Național pentru Studierea Arhivelor Securității, care a solicitat modificarea sa, în sensul admiterii acțiunii.

În motivarea căii de atac, încadrată în drept pe dispozițiile art. 304¹ C.proc.civ., recurentul susține că hotărârea contestată este lipsită de temei legal, fiind dată cu încălcarea și aplicarea greșită a dispozițiilor art. 2 lit. b) ultima teză din O.U.G. nr. 24/2008.

În opinia recurentului, instanța de fond a respins în mod nejustificat acțiunea, deși în speță a fost dovedită punerea de către

intimat la dispoziția Securității, în mod voluntar, a unui spațiu deținut de acesta, situație în care, în raport de temeiul legal anterior enunțat, este reținută calitatea de colaborator al Securității, fără a mai fi necesară îndeplinirea altei condiții.

Pe de altă parte, recurentul a apreciat că, dacă ar fi menținută soluția contestată, ar însemna ca la stabilirea calității de colaborator al Securității, în ipoteza punerii la dispoziție a casei de întâlniri, soluția dată prin hotărâre judecătorească să depindă exclusiv de activitatea unor terți, adică de informațiile furnizate de aceștia organelor de Securitate.

În realitate, calea aleasă de legiuitor se justifică prin aceea că gazdele caselor conspirative aveau, în angrenajul Securității, un rol mult mai important decât cel al informatorilor. În plus, categoria gazdelor nu permite subclasificări pe criterii morale, la fel ca în cazul informatorilor, a căror activitate este analizată în funcție de conținutul delatiunilor furnizate Securității.

Ca atare, recurentul a concluzionat în sensul că legiuitorul a considerat că simpla punere la dispoziția Securității a unui spațiu deținut duce automat la reținerea calității de colaborator al Securității.

Totodată, recurentul a apreciat că punerea locuinței intimatului la dispoziția Securității nu a fost fictivă, deoarece lucrătorii acestei instituții au renunțat la casa conspirativă atunci când folosirea acesteia a devenit într-adevăr imposibilă.

Intimatul a formulat întâmpinare în care a solicitat respingerea recursului ca nefondat (filele 18-21 dosar).

Analizând sentința atacată, în raport cu criticile formulate, cât și din oficiu, în baza art. 304¹ C.proc.civ., Înalta Curte apreciază că recursul este fondat pentru considerentele care vor fi expuse în continuare.

Conform art. 2 lit. b) ultima teză din O.U.G. nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 293/2008, colaborator al Securității este și persoana care a înlesnit culegerea de informații de la alte persoane, prin punerea voluntară la dispoziția Securității a locuinței sau a altui spațiu pe care îl deținea, precum și cei care,

având calitatea de rezidenți ai Securității coordonau activitatea informatorilor.

Din interpretarea dispoziției legale anterior citate, rezultă faptul că, pentru reținerea calității de colaborator al Securității, este necesar ca înlesnirea activității de culegere de informații de la rețeaua informativă să se facă *prin punerea la dispoziția Securității a locuinței sau a altui spațiu deținut în mod voluntar.*

Din probatoriul administrat în cauză, rezultă faptul că intimatul a fost de acord să sprijine organele de Securitate prin punerea voluntară la dispoziția acestora a unei încăperi din locuința sa, încăpere ce a fost efectiv folosită drept casă de întâlniri, după cum rezultă din probatoriul administrat în cauză.

Ca atare, intimatul a fost recrutat la data de 16.07.1974 în calitate de „gazdă casă de întâlniri” și a dobândit numele conspirativ „Clopotul”, „în problema naționaliștilor germani din orașul Arad” (a se vedea fila 33-38 dosar fond).

Mai precis, au fost prezentate mai rapoarte din care rezultă faptul că această casă de întâlniri a fost efectiv folosită și că recurentul a avut o atitudine corespunzătoare, de sprijin față de organele de Securitate (a se vedea filele 36-39 dosar fond).

De asemenea, la fila 45 dosar fond se află un raport cu propunerea de abandonare a gazdei casei de întâlniri „Clopotul”, în care se menționează faptul că „de la data colaborării și până în prezent, casa a fost folosită cu bune rezultate, dar după ce soția acestuia a născut, întâlnirile au devenit imposibil de realizat”.

Pe de altă parte, Înalta Curte apreciază că, spre deosebire de prima teză a art. 2 lit. b) din ordonanța aflată în discuție, care se referă la persoanele care au sprijinit fosta Securitate prin oferirea de informații, situație în care acele informații trebuie să îndeplinească două condiții (cu privire la conținut și la posibilele efecte) pentru a se putea reține calitatea de colaborator al Securității, în ipoteza dedusă judecării în prezenta cauză – a punerii la dispoziția Securității a unui anumit spațiu – legiuitorul nu a mai considerat necesară întrunirea altor condiții pentru reținerea acestei calități.

Ca atare, din formularea textului legal rezultă în mod vădit faptul că legiuitorul a tratat două situații diferite, cu referire la două categorii distincte de colaboratori ai Securității – colaboratorul care

oferea informații, pe de o parte, respectiv colaboratorul care pune un imobil sau o încăpere la dispoziția Securității, pe de altă parte.

În consecință, instanța de control judiciar apreciază că judecătorul fondului a făcut o interpretare eronată a normei anterior individualizate, întrucât intimatul a pus în mod voluntar la dispoziția organelor de Securitate spațiul anterior descris.

Pe cale de consecință, Înalta Curte, în temeiul art. 312 alin. 1-3 C.proc.civ., coroborat cu art. 20 și 28 din Legea nr. 554/2004, modificată, va admite recursul, va modifica sentința atacată, în sensul că va admite acțiunea și va constata calitatea pârâtului de colaborator al Securității.

**PENTRU ACESTE MOTIVE
IN NUMELE LEGII
DECIDE:**

Admite recursul declarat de Consiliul Național pentru Studierea Arhivelor Securității împotriva sentinței civile nr.756 din 10 februarie 2010 a Curții de Apel București-Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal.

Modifică sentința atacată în sensul că admite acțiunea.

Constată calitatea pârâtului Horga Ioan de colaborator al Securității.

Irevocabilă.

Pronunțată, în ședință publică, astăzi 3 iunie 2011.

JUDECĂTOR,
E. Cantâr

JUDECĂTOR,
L. Vișan

JUDECĂTOR,
Eg. Marin

MAGISTRAT ASISTENT,

A. Cojocaru

ROMÂNIA 12 12 2011
CURTEA DE APPEL BUCUREȘTI
SECȚIA

Red.
Tehnored.
Red.jud.fond

L.V.
N.C./4 ex
HV

Prezența copiei este conformă
cu originalul depus în dosarul
acestei instanțe și se legalizează
și legalizează

735/10/2009
cu numărul
irevocabilă